

КАУНЬ

С ЛЮБЕЗНОТО СЪДЕЙСТВИЕ НА ОБЩИНА ХАСКОВО
по програма "Утвърдени значими събития"

година 2023 /година двйсет и трета/ брой 1 дата по панаиря цена няма излиза когат можи

Мая Чолакова

ТУРИЗЪМ

За терени се избихте.
Всичко диво застроихте.
Кой ли в пика на сезона
ще ви пика на бетона?
СТРОИТЕЛИ НА БЪЛГАРИЯ
От паркове и магистрали
те крали материали, крали.
Полагали асфалт на
кръпки,
отчитали юнашки стъпки...
Въздъхнал в гроба Крали
Марко:
"Поне да бяха крали
малко..."
Иван Ненков

КАУНЬ МУ Е МАЙКАТА

Ех, Уважаеми Читателю, пак сме заедно, сякаш вчера бе 1999 година, когато се пръкна първият брой на твоя вестник „Каунь“. Беше само с два цвята, неукрепнал, без наднормено тегло, с мускули на женено врабче, но създаден с неимоверна любов. И като се затъркаля през годините като земята - нищо не можеше да го спре. Даже КАТ не можа да извади палката, да го спре от движение и да му свали номерата. То пък и вестник „Каунь“ без номера за къде е?! С годините стана шарен, по-весел, с хубава, лъскава хартия. Прерасна във фестивал! Доби международен престиж и започна да вири нос. Светът се променяше с космическа скорост, променяхме се и ние. Нещата стигнаха дотам, че вече, Читателю, не мога да ти кажа, че държиш в ръцете си новия брой на вестника, а ще ти кажа - пред очите ти е новия брой! Ръцете ти са свободни и докато четеш, можеш да свършиш и някоя работа. Така де - свободен човек си! Технологиите ни се качиха на главите и щем не щем им се отдадохме. Ето го и първия електронен брой на вестник „Каунь“. Без хартия, без унищожени дървета, без да страда природата...абе важно е да се обичат хората. И ние ви обичаме!

Ъкъдемия Каунь

За едни преход,
за други
ПРИХОД!

Петър Краевски

Никола Георгиев-Кайо

ИНТИМНИ ИНТЪМНО

Наказателният кодекс,
ако питате мен,
е жертва на групов секс -
вкарват му член след член...

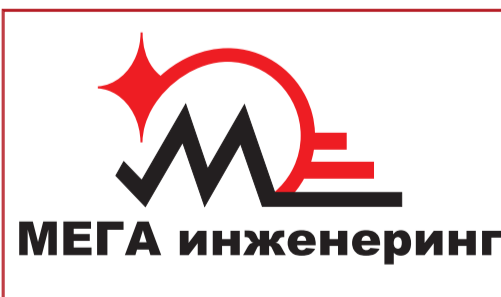
Георги Кушвалиев

ЦЕНТРОВЕ

Истините скрити
кой ще ми открадне.
в Лондон има Сити;
в София пък гладни.

ПТО ЕВРОПЕЙСКИ

Мощно ефирът гърми,
някой си чел е,
как се завиват сарми
с Брюкселско зеле.
Димитър Атанасов-Кубрат

КУФНЯ

-Мико, какъва беши саа къвга събахлян у вас? Рукъхти, рукъхти, дъ нь тъ бъхта Теню?
 -Зъ мъ бъхте ль? Ку знайш ко станъ...
 -Распръй де!
 -Ам Теню, Жеката и кълтатта Сандю пили в хоремакъ ду съвнъту. Га съ душъл, я ни гу усетиф, бил гладен и претърсил нещущу зъ едене. Пъ я ядъф и умиф пъньцити. Събрах фъннъ стара тенжуръ пумиятъ зъ свинету, дъ гъ нахръня събахлян. Алкухулистъ му с алкухулис, дъ земь дъ гъ исърбъ с ляп. Га станъх, зех тенжурътъ, ъм сиге, празнъ! Боже, ко зъ туря нъ свинету? Зангоша му пиян, ми викъ:
 -Гелямъ раптъ, забъркай някъа манжъ, кват дъ е, бис тва чвяк ни мож дъ тъ иде манжити, амъ зъ свинету зъ станът. Ни знам, можи и той дъ съ нълъндисъ. Нълъ повниш, ни фасуля, ни лахнътъ тъ яди.

-Мико, сва нищущу ни е. Моя оди у сватятъ нъ гости у Плоудиу. Ко съ гу гущавъли, ни знъм, амъ кът си дойди, съде зъ сватятъ хуртова. Сготвяла му някъи хъспержи, кърфьол, брокли, идвам ги зъповних, турялъ джиндифиль, коркети, праялъ му муска и ънно, знъм гу ут куматъ - нълъ падъ малку руспия, куркума. Слът сее модерни манжи, ни съ трай! Турялъ му и слатку ут къунной и кърпузуи кори. Дисеръ бил сва. Мико, тойтъ е млог леснъ. Еж, мий пъньцити и пълъни тенжуртъ с пумия. Ам я, ко зъ прая? Дълъ дъ нь фърлям веки кърпузуйти кори и развъленьти къуне на свинету, ко зъ ричеш?

Нина Момчилова

"Зима. Сняг лети гъотере, в ънно сел в балкана. Сукацте затрупанъ ду кръста хамень със сняг. Пъте за касабъта и той запушен пък ъннъ млада булкъ млог болнъ ха, ха да умре. В селту доктор няма, чудет съ ко да прае, кък да лекуват булкъта. По едно време са сетили, че в сел имат хаивандоктор, демек ветеринарен доктор. Хайвански хайвански ама доктор, и утишли и ги рукнълъ да дойде и да пригледа жената. Той пър съ назландивал(Чакайте ва, я ни съм чвешки доктор ъм съм за хайване.) (Докторе яла бърже и стъпей по-кушку в то сняг, отъ та млада булкъ дънь си иди зеде, пък друг доктур цъде няма, нълъ знаишь?) Утишел доктора, пригледъл женътъ и казал на близките и какви лекарства и билки да и дават. Станал доктора да си тръгнуа по разлузгания пътъ ама те гу питали, (докторе, за хни дадем те илаче дет рече, ъмъ кунъ съ упрай ко да праимъ?) Пък доктора нълъ бил хайвански рекъл: (ъмъ режете хни главъта, дънь стануа зян!)"

Таман си утьовах кеде нас, ъдин день по икинъдие, да са връщах от (Хоремага), (което значи : Хотели, ресторанти, магазини,

Ама наш сел съ икаше : Хора влинат, магаретъ излинат!

И видеф отсреща по емаче , някой иде , ама вѣри , вѣри и са спре, и дигни нещущу, и къдга пии ут негъ. След 20 , 30м. пак.

Да гу приближих, ах , ъмъ тва бил комшиета Вълъчу.

Икам , ава Въле, ко става? Отъ

, така вѣришь че съ запреш, и пак вѣриш.

Пък той : (Ава Ване, нълъ знаишь, съде мъ съ карат?

Мама ика : Абре Вълъчо, пийни си ама колкут мож да носиш!) Тетю икъ : Ава сине, пий, ама пий с мярка ва кузум)

Хеле глей сиге , рече Вълет .

Ейгу виж , дъохнах анну бозажийско гъмче , 12 л. пълну с ракие, и ейгу и мярката, юсче 100гр. и сиге хем пие с мяркъ,

хем колкут мога да носе!)

Ха да видим сиге къва махнъ за мъ найдът, пак да мъ съ скарат?

Прав е нълъ? Прав е , ама докът мож да стои прав, според мене де!

Инак : ДУМАТА Е ВАША!

Иван Сталев

Гуспата

-Иване, котката що ходи така и мяука?

-Нали каза, да й дам уиски?

-Уискас, бе идиот, Уискас

Хасково в кръчмата. Клиент към сервитьорката:

- Ракиятата като теб ли е хубава?

- Да!

- Дай една бира тогава...

ЛИНЯ
НАПОЯВАНА ОТ
ХАСКОВСКИ ВОЛОИЗТОЧНИК

Човекът и светец да бъде,
Две яйца пак са си мъде!

Чукането на дърво може
и да предотвратява някои
нежелани събития или
следствия, ма на легло е
по-удобно.

Политикът е като мазната
маслинка в салатата, като
искаш да я забодеш с
вилницата, все се извърта.

Сашко Павлов-Експерта

О спомняте ли си госпожо Хасковският ни буквар?

Треди двадесет години с Ели Видева седнахме и дадохме нов живот на буквара погледнат от къмто Ямача и Кенана. Борислав Данев юлистрира нещата за да са по ясни. Звучеше благозвучно и приятно. Вестникът се разграби и дори ние останахме без броеве заради тая азбука. Да са живи и здрави от Регионална Библиотека „Христо Смирненски“ Хасково че пазят броя и вие пак ще се насладите нашето си виждане на хасковската интерпретация

АСКУФСКИ БУКВАР

<p>Аа Егне </p>	<p>Жж Кикерица</p>	<p>Мм Шебек</p>	<p>Шш Сона</p>	<p>Шш Кана</p>
<p>Бб Тъпанъ</p>	<p>Зз Лакна</p>	<p>Ъъ Чекийка</p>	<p>Цц Бърни</p>	<p>Ъъ Чап</p>
<p>Вв Бунелка</p>	<p>Ми Губерка</p>	<p>Оо Шольмень</p>	<p>Фф Хурна</p>	<p>Ъъ Тва и баба ни гу знай</p>
<p>Гг Патка</p>	<p>Кк Желва</p>	<p>Пп Каунъ</p>	<p>Хх Ляп</p>	<p>Юю Тукатъ</p>
<p>Дд Карпуза</p>	<p>Лл Китка</p>	<p>Рр Балък</p>	<p>Цц Джонгъ</p>	<p>Яя Ийце</p>
<p>Ее Търълеш</p>	<p>Сс Аируплан</p>	<p>Чи Сахатъ</p>		

Всичкото в света е днес пари!
В най свещените неща дори.
И всеки убеден е, грях не грях,
колко сме зависими от тях.
...Веднъж при папата на
визитация
от Кока кола идва делегация,
барабар със шефа си начело,

да обсъдят с него важно дело.
Шефът кратко разяснява дерта:
"Ваша светлост, идваме с оферта!
Дали е възможно просветлен,
в молитвите към Бога всеки ден,
задето хляб насъщний той ни дава,
безшумно, тихо някак и без врява,
да добавите по протокола
към "насъщний хляб" и "кока кола?"
Папата от туй е ошашавен,
но културно и със глас сподавен -
съжالياвам, казва, господа,
но туй е невъзможно за беда!
Няма как да обясня на клира
защо е таз корекция в псалтира!
Напомням ви, да имате в предвид,
че той е писан още от Давид.
-Разбирам, че е трудно! - шефът вика,
но за тази работа велика,
ще получи вашата персона
премия от дваесе милиона.
Помислете, както се полага,
не ни трябва отговор веднага!
...И убедени, че това го скапа,
напускат те сащисания папа...
А той, човекът, шашнат може би,
се чеше дълго, без да го сърби,
но сетне с глас завидно поривист,
вика спешно главния юрист.
-Сандро, вика, зная, ти си куче,
но виж кво искам- можеш ли приключи,
в най възможната и близка дата,
договора с хлебокомбината!?!"

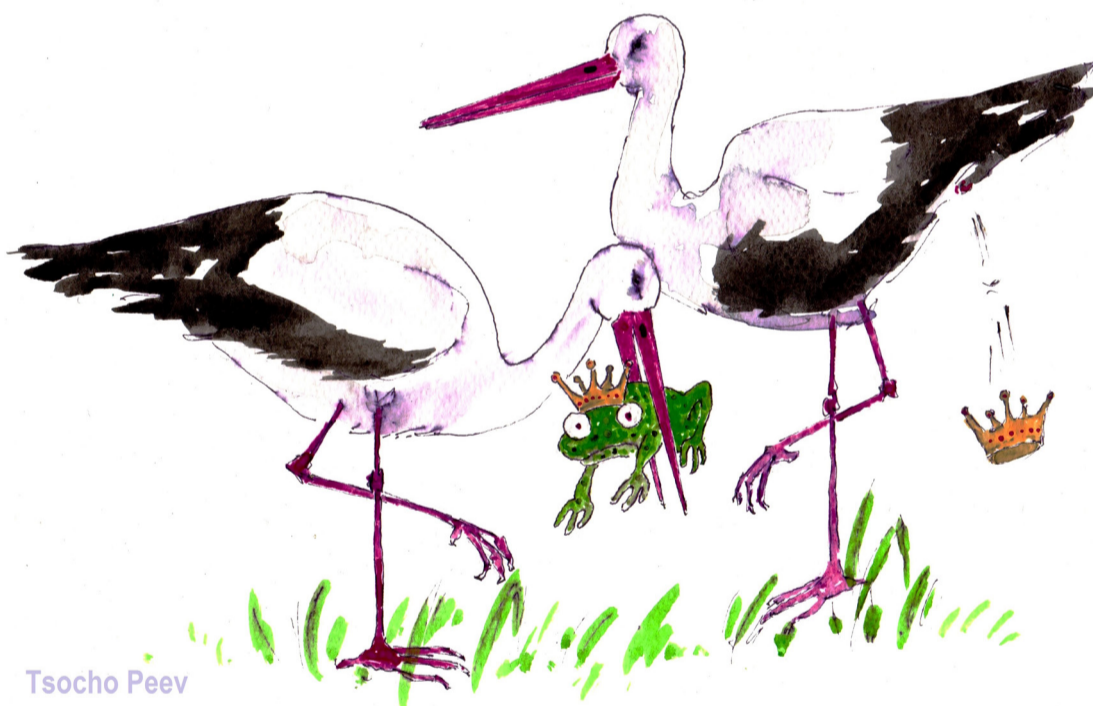
Митко Динев

С БДЖ на море

Джон и Джина (двойка достолепни англичани), решиха да се придвижат от София до Варна с влак. Разбира се, по пътя машината спря няколко пъти безпричинно в полето, станаха два побора, горя едно от купетата, все нормални за родния железопътен транспорт неща. Англичаните се славят с издръжливата си психика, но всичко си има граници. Двойката предприе спасителен ход и слиза на гара Каспичан вместо във Варна. След като направиха кратка разходка кралските поданици дотолкова се влюбиха в тишината и спокойствието на това запустяло градче, че си купиха къща и заживяха в нея щастливо, благодарни на съдбата за несгодите си с БДЖ. Така де, ако го нямаше изживения ужас, щяха ли да открият прелестите на Каспичан?! По случай десет годишнината от своето заселване, Джон и Джина написаха следното писмо до изпълнителния директор на железницата: „Уважаеми г-н Атанасов, благодарение на кошмарното ни пътуване от София до Варна, вече десета година изживяваме най-щастливия период от живота си. Молим поддържайте поверената Ви компания все така в окаяно състояние, за да може и други двойки да откриват обаянието на българските градове! Искрено Ваши, Джон и Джина Каспичански“.

Владислав Христов

Tsocho Peev

ВСЕКИ НАЗНАЧЕН СПОРЕД ЧЛЕН

Извикаха ме в комисията по гласност. Председателят Голакиев размахна под носа ми свитък с бумажки и рече:

- Това е списъкът на новите служители. Според комисията, всички са назначени по един и същи член, а вие твърдите - за политическа намеса. Ще изредя имената. Какво ще кажете за Петрова?
- Петрова е назначена отгоре и изобщо не отговаря на члена.
- Иванов?
- Иванов заобиколи члена с връзки.
- Тотев?
- Тотев мина съвсем покрай члена.
- Значи - рече председателят, - всеки от колектива по един или друг начин е заобиколил члена, а само на вас столът ви се клати. Според заключението на комисията, драги ми господине, това, което се клати, не е столът ви. Вие, господине, сте точно на члена

НЕЩО ПО-ТАКА

Поръчването на проститутка в луксозен хотел е доста тънка процедура.

Почуках на рецепцията на хотел „Мимоза“ и казах:

- Бих искал срещу доплащане да внеса известен уют в стаята си!
- И какво желае господина?
- Нещо по-така.
- По-точно?
- Ами... нещо по-шармантно
- В смисъл?

Събрах въздуха си и изапелтечих:

- Нещо луксозно и евтино, което да шушне приятно в ухото ми в самотните летни нощи!
- Администраторката извърна глава и подвикна с неприлично висок глас на камериерката:
- Дайте на господина един вентилатор!

Александър Щинков

ПИЛЕШКИ СЪРЦА В МАСЛО
Пилешки сърца, мезе та дрънка,
обикновено ги ядем навънка.
В бистрото на Арменският ни парк,
със бира хапваме ги и с мерак.
Рецепти с тях, май има двеста вида,
ако ги кажа, никой няма да обидя.
Напротив, с готварски опит ще ви заредим,
и със мезе прекрасно ще се отсрамим.
Рецептите започваме :- „Сърца на шиш“.
Или пък „Пилешки сърца със лук“ са виж.
Прекрасно виждаш - „Бирено мезе“,
комшията ни пък, „Сърца със гъби“ взе.
Чета в менюто, „Сърца по ловджийски“,
отдолу има - „Сърца по съборъджийски“.
„Сърца на сач“, и „Мариновани сърца“,
„Панирани“ обичаме ги от деца.
Но най- добро мезе със пилешки сърца
остава,
рецепта, дето всеки майстор, на чирака си
предава.
И колкото по- простичка е тя,
тук вкус добавя, а в чиния красота.
Разбрахте, класика е „Пилешки сърца в
масло“,
рецепта стара със обикновено потекло.
Но майсторски направил ли ги знам,
че втори вкус такъв, не ща да има там.
Купи половин кило пилешки сърца,
/трудно се намират те сега/

Пакетче малко българско масло,
че вкус на ястието дава то.
Черен пипер и сол, по чаена лъжица,
Дафинов лист и мъничко чубрица.
Връзка цяла пресен лук,
и свършвам със продуктите до тук.
Измивай и почиствай си сърцата,
да не остане, кръв им по средата.
Във тенджерата наливай си водата,
с дафинов лист и сол за марината.
Попарваш ги, минута две,
докато пяната се обере.
Изхвърляш първата вода,
със втората вариш така.
С вилица боднеш ли ги да са меки,
да може да ги хапни всеки.
Ощеждаш ги в гевгир, туй е магия,
и подсушаваш със хартия.
Маслото е в тигана разтопено,
лукът нарязан пускаш постепенно.
Прибавяш подсушените сърца,
и кавърдисваш всичко на часа.
Позачервят ли се, червен и чер пипер,
подправя смело с френски маниер.
И всичко там пръсваш с магданоз,
на вкусът френски - главният ни коз.
Изваждаш настрани за да почине,
във порционната чинийка да премине.
Наливаш бира халба цяла,
и с нея ти поливаш оригинала.
Да Ви е сладко!
ХЮСТЪНСИТИ

Александър Милушев

В аптеката:
- Този шампоан против косопад,
колко време се ползва?
- Докато имате коса, господине!

- Искам да знам, защо ми изневери?
- Бях млад и глупав!
- Снощи ли, бе...?

Но, ти си женен!? На пръста ти има
пръстен?
Това е една много тъжна история....
Когато бях малък ме заловиха
орнитолози.....

Изядох 6 кюфтета, за да не приемам
лекарството на гладно!
- Какво лекарство взимаш?
- Капки за уши....

Лесно можеш да разбереш, че
„Червената шапчица“ не е българска приказка.
У нас с храна се връщаме от баба, а не отиваме.

Перфектни свинеуготители

Моят шеф празнува семейно Нова година в Германия. С дъщеря, зет, внуци и сватове... До тук всичко - Окей, но... Оплака се, че по Коледа решил да си купи прасе. Ама случка му се случила... И то каква?

Отишъл той в най-близката свинеферма. Избрал си един средно голям грухчо и попитал фермера на перфектен немски:

- Претегли го, моля те, и ми кажи колко струва, съобразно килограмите?

Собственикът хванал свиненцето, захапал му опашката със зъби, повдигнал го и отсякъл:

- Точно 75 килограма...

Впечатлен шефът мой възкликнал:

- Нека да определим килограмите и с кантар, господине, не споря относно вашите

невероятни умения!

Фермерът поставил свинчето на теглилката и стрелката отсякла - 75 кила! Даже се похвалил, с гордо вдигната глава:

- И синът ми може като мен...

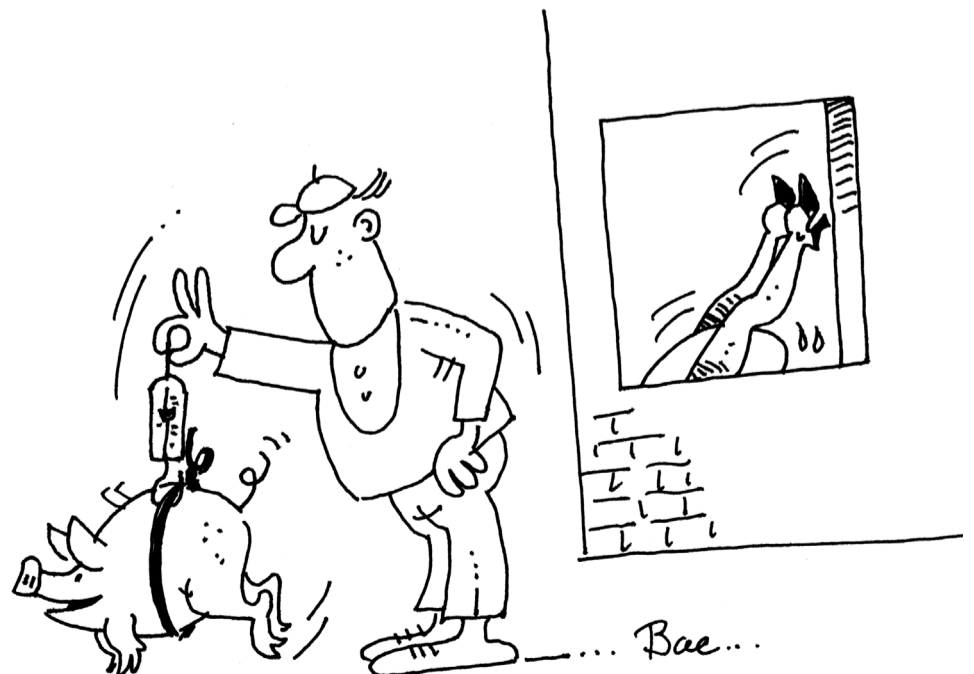
Малчуганът, подобно на своя отец лапнал опашката на едно друго, случайно посочено прасенце, отсякъл без колебание килограмите живо тегло, претеглили го после на везната и моят шеф възкликнал:

- Вие сте енциклопедично семейство... Ако и съпругата Ви има същите умения - готов съм да платя тройна цена за покупката...

Хлапето обаче неочаквано за всички отсякло мераците за предколедно шоу, обръщайки се към баща си:

- Тате, мама няма да дойде, заета е... В момента тегли колко тежи пощальона... Преди малко видях, че му налапа опашката...

Илко Чамов

- Сложих им 400 шева
и пак не сработват...

- Конфискувахме каруцата
на един пиян
и шефа ме прати
пастир...

Евгени Начев

Специална награда на името на Петър Марев-Хуморист, хуманист

Любомир Калудов

СТИГА СИ РЕВАЛА!

Ааа, не! Така няма да правиш! Стига си ревала! При каква ти Станка не се реве! От 30 години съм акушерка, знам си работата и не давам да ми се глежат! Като те гледам - много лесно ще родиш. Спокойно! Всичко ще е наред... Да ти кажа и много спокоен да е човек не е чак толкова хубаво. Миналата седмица, една като тебе - много спокойна, много спокойна и без малко бебето ѝ да се задуши. Извадих го синьо като патладжан. Патладжан нали си виждала? Такава му беше главата. Не спокойствие, тепегьозлък му викам аз на това. Айде, пак ревна! Стига де! Млъкни!

Чакай да чуя тоновете. Добри са. Тупа-тупа... Много са добри. Сега да чуя и с другото ухо, че това ми е малко по-слабо... Аха. Добри са. Горедолу...

Еий, голям корем, бе! Кога го направи? Последния месец ли? А? Браво!... Да ти кажа, големият корем не е много на хубаво. Коремът голям, а плодът - дребен. Повечето е вода. Бебето си плува вътре и се върти. Върти, върти... Имаше една като тебе - чакаме я, уж лесно раждане, ама то като се въртяло и си завило пъпната връв около шията. Направо се обесило! Извадих го - синьо като патладжан. Патладжан нали си виждала? Так ревна! Стига си ревала, при каква ти Станка рев няма!...

Я да видя... Аа! Спокойно, твоето е едро. Върви с главата напред и не е дребно. Браво! Голямо хубаво бебе! Голям корем, голямо бебе... Да, ама си расла само на корем. Я, каква си тясна отдолу! С това голямо бебе - сигурно ще се разкъсаш. Е, не е сигурно, някои не се разкъсват, раждат си и толкоз! При каква ти Станка разкъсване няма! Стига си ревала!

Лягай сега, че ти започна контракцията. Много хубава контракция. Нищо, че боли. Имах една като тебе - уж хубави контракции, пък цял ден пища и ми се лигави. Накрая - бебето синьо като патладжан! Патладжан нали си виждала?...

Стига си ревала, дишай! Дишай, да не се задуши бебето! Аз те успокоявам, а ти ще ми ревеш... Като прави онази работа не рева, нали? Дишай ти казвам, че тоновете се губят... Не, не! Слушала съм със слабото ухо. Добри са. Горедолу... Ти от разкъсването ли се уплаши? Няма, няма! Ако разбере, че натам отиват работите, ще те отрежа, няма да стоя и да чакам.

Ще те отрежа ей тука, отстрани. Много лесно става, ама боли... Дано старшата да е наточила ножицата, че една като тебе - половин час я драх, докато я отрежа... Да, ама после много лесно роди. Айде пак ревна! Стига си ревала!... Даже и да те отрежа, после докторът ще те зашие. Много е кадърен, много хубаво ги ши! Голям късмет извади, че той е дежурен. То шев, то чудо! Като с ръка непипнато!... Е, някои после не зарастват много добре... Имаме тука едни инфекции - родилките ли, хлебарките ли ги носят, кой знае. Други стават малко накриво, ама нищо - ти няма да си от тях. Стига си ревала! Кака ти Станка е до тебе, при мен рев няма.

Докторът ни е много добър! Знае два езика - български и македонски. Аз и двата ги разбирам, ама говоря само български. Гледаш го млад, а голям специалист! Чудно, кога се е изучил... Така е, като знаеш езици! Млад, красив и специалист, само че пие. Казва, че иначе му треперели ръцете... Ама как да не пие - жена му е такава усойница! Само фитнеси и козметики! Кеф ти Хасковски минерални бани, кеф ти Сапарева баня! При свекървата в Скопие да иде - няма! А той, горкичкият - все дежурен. Ши ли, ши... И пие.

А, почва ти контракцията! Не реви, а напъвай! Така... Вижда му се косата. Черна. Баща му черен ли е? Не е ли? А, нищо, те бебетата по-късно изрусяват. Като те гледам - и ти не си много руса. Поне отдолу не си...

Сега е много важно! Като ти кажа, ще напъваш, не реви! Слушай каква ти Станка какво ти говори! Като ти кажа - напъваш, като ти кажа - спираш!... Една като тебе, уж първескиня, а така го изстреля, че едвам го хванах да не падне в легена. Много лесно роди! Главата му малко крива и синя като патладжан. Патладжан нали си виждала? Имах такъв съученик, умножаваше наум, ама главата му беше крива. Стига рева, де!

Давай, сега! Излиза! Давай, давай... Оппа! Излезе! Бебе, ти какво друго очакваш? Ето, ревна! Нищо де, женско! Ти сега не реви! Една приятелка имах, знаеш ли какво грозно бебе роди, а пък после се оправи!

ТЪЦАТА Е НАЕМЕН УБИЕЦ

Само с 12 лв. нарасна пенсията на тъщата след последното увеличение.

- Това е нищо - вика тя - колкото две сингъл малцови уискита на пейката пред блока.

Там се пият само сингъл малцови уискита. Бабите си имат принципи.

Заради инфлацията, а и тя е само на 92 г., чувства се още силна, реши да си прикарва към пенсията. По обява във вестник си намери прилична работа на четири часа, с трудов договор, осигуровки и 200 лв. ваучери за храна. И работата е много приятна - наеман убиец. Очисти двама души веднъж на две седмици и през останалото време дебне някъде и жвака вафли за диабетици.

Миналата седмица се прибирам вкъщи и гледам - застанала в коридора пред огледалото, облякла шлифер, шапка с периферия и лепи изкуствени мустаци. А под шлифера затъкнала един малък картучен пистолет Узи. Погледнах я многозначително. Тя въздъхна, изпи "Конкорд" за кръвното, намести мустака и рече:

- Тази вечер ще закъснея за вечеря - ще прочиствам мафията от отрепки в едно казино. Мини да ме вземеш от Руски паметник в два през нощта. Имам съвместна акция с ГДБОП. Но черната работа трябва аз да я свърша. Няма кой.

Не казах нищо. Хапнах два дюнера, два литра айран, четири царевички и три компота с боровинки и застанах на терасата да наблюдавам с бинокъла нощна София.

Първо небето се освети от фойерверки и картучни откоси в кв. "Хладилника". Ясно - първи удар на тъщата за вечерта. После чух по радиото за масова стрелба в казино в "Лозенец", "аха, ето го същинския удар". Към полунощ прекъснаха телевизионния ефир, за да съобщят за акция на спецслужбите - разкрита е нарколаборатория в Подуене и тогава получих смс от тъщата - "чакам те в Подуене, носи шест празни найлонови чувала, пълно е с трупове. Не се бави".

Сложих два валидола под езика, грабнах едно фенерче и чука за пържоли и тръгнах. По пътя ме побиха тръпки, ръцете ми трепереха от напрежение, два пъти ме изби студена пот и вместо по Ботевградско шосе към Подуене, минах през Троян Кърнаре. Закъснах с три часа.

Когато стигнах, шофьорската ми врата се отвори бавно, някакъв маскиран опря дулото на пистолета на слепоочието ми и усетих как пулсът ми заби като картучен откос на Узи.

- Отвори багажника! - познах гласа на тъщата - къде се губиш, тук е кръв и мазало навсякъде - тя имаше вид на стар касапин.

Качихме "багажа" - шест пълни чувала, и потеглих. В този миг се разминахме с три репортерски буса и две линейки. Тъщата лежеше просната на задната седалка, а ръцете ѝ бяха целите в кръв. Подаде ми ваучер за двайсет лева.

- Баничка и айран ми вземи от денонощния и ме закарай в Търново. Имам мокра поръчка, някакъв албанец. Пълните чували ги хвърли в язовир Искър.

След което тя захърка в четири октави, все едно беше Монсерат Кабайе.

Аз карах на изгасени фарове. Така правят наемните шофьори на наемните убийци. По едно време спрях до язовир Искър. Беше ясна нощ, около храстите по брега се гонеха светулки. От една от близките палатки в далечния край се носеше мелодията „SMOOTH CRIMINAL“. Напълних дробовите със свеж въздух и освободих колата от товара. До заранта имаше още два часа.

Последните на онзи албанец.

Калин Василев

ДАЙ ЕДНА ГРОЗДАНКА

Скара се той девет пъти с шефката Мария ,
мозъкът му взе да мъти как да я затрие .

Празноглави са жените - Лили , Вили , Анка

Та прости , в кръчмата викна : „ Дай една грозданка !
Пийнеш ли една ракия - ти забравяш за Мария ,
хапнеш ли шопска салатка - сбогом , мъко кратка !

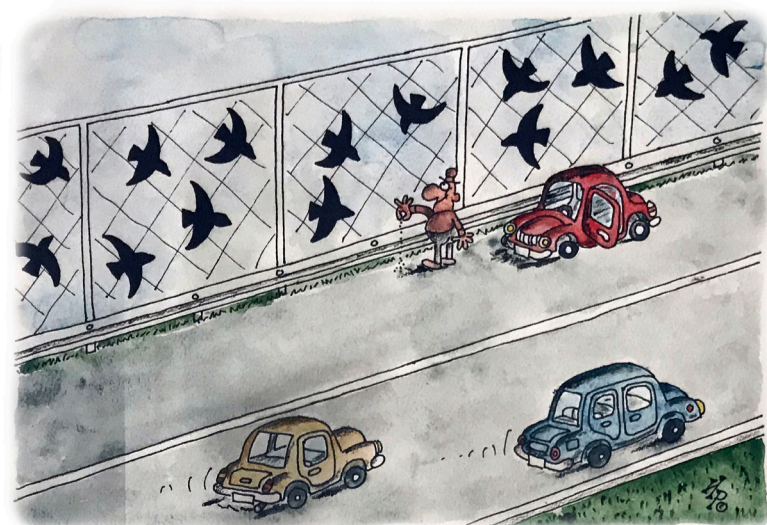
С булката се кара вкъщи - и тя е Мария ,
но престава да се мръщи - сложи ли ракия .
Тъщата търчи с чинии с балдъзата Станка ,
като вълк той в холла вие : „ Дай една грозданка !
Пийнеш ли една ракия - ти забравяш за Мария ,
хапнеш ли шопска салатка - сбогом , мъко кратка !

Аркадашът му в гаража праща го да скрие
мълчешката във багажа шише със ракия .
Край морето няма нега , под чадър на сянка ,
ще викне този колега : „ Булка , дай грозданка !
Пийнеш ли една ракия - ти забравяш за Мария 1
хапнеш ли шопска салатка - сбогом , мъко кратка !

Росица СТАНЕВА

Валери Александров-Валекс

Ириен Трендафилов

Бай Дончо и Нели Катева

Фан Линтао

ЖИВОТ, МАЛКО ПО- ЛЕСЕН

Шарен е нашият град откъм етноси, но най-колоритни са арменците. За тях обикновено се сецваме, когато ни се развалят пералните и бойлерите и хукваме да ги търсим, за да ни ги поправят. По този начин ни помагат да не ни стане по-тежко. Но докато ние, българите и турците се радваме, когато животът ни не се е променил и не е станал по-труден, то арменците се радват, когато животът се е променил и е станал по-лесен. Преди месец отивам при един приятел арменец на гости и виждам на края на масата му едно буренце. Разглеждах го и му се чудех ,а той спокойно ми обясни: Защо трябва да ходя до ракията, след като ракията може да дойде до мен? Веднъж пък пиехме бира с един друг и докато напомняше по телефона на жена си да пусне работата, за да почисти, надигна халбата и каза: Обаче за някои работи си трябва хора! Най-интересният случай на „улеснение,, беше в края на миналия век, когато един потомък на Хаик беше циментирал почти цялото си лозе на Кенана, за да не го копае. Всъщност доста градски хора се опитват да си улеснят живота, за да намерят време за себе си , само че някои се справят малко по-добре.

Николай Христозов

ШАМАН, СЕЛЯНИ И ЛЯТНО КИНО

Пристигнал шаман в едно малко село и леко пиян провикнал се смело:

Със мойта тояга подпирам небето, на Баба ви Яга аз крия ченето.

Дръжте пет лева и бог ше ви прОсти, затуй че сте толкоз пияни и прости.

Набили шамана селяците прости Останала само душица-искрица и старите кости.

Тоягата счупили те във гърба му, торбата разкъсали: Хей, анадънму!

Обрали до шушка вълшебните гъби, забили зъби и се начушкали на саблезъби.

Шаманът погледнал небесния свод и казал им следното: Вижте какво.

Тоягата спря да подпира небето; така ще е тя, но вий помислете.

На мен не ми пречат небето и Рая; за ваште душички се чудя и мая...

Напили се с вино селяците прости напук на чичето. Отишли на кино на гости в градчето.

И кихнал шамана, и казал: мисли му! И паднал тавана на лятното кино.

За миг проумели селяците прости: животът е шпация. Така си умрели от халюцинация.

Иво Балев

Съблачаш са, ку мой да плуваш

Въри си лятуту и глей - преваля, ни му е на акъля ич биля, чи авгус пу баиря са търкаля, пък язе нямам с ко да гу пудпра. И са усещам, ачи ногу ми са иска кату ина фълшебница да му река: - Чшш, алоу?! Де си ръгнал, мислиш? И да гу хлопна с нещю ф лятната глава с ина магия ли, или напрау с дилафа да гу пудкарам къкту яз си знам, щот не ино лета багажа си събраха. Ни ги исрам! Ни ги исрам! Аман! Пък язе де да ида, нъл? Сидя на селу. Багажа ми е бол, ни моа гу събра, пък и билет за Юг ни съм си зела, щот зимам саму коту си платя. - И ко сига? - та гледам, чи шма питаш и яз шса чудя ко да ти река, ши зяпам ф заплес пясъка, вълнити, дукат ни зяпниш: - Оффф, Калино, ма!

На тебе ли сига да убиснявам! Да беши барем малку будала, да фкисваш зарад щялу и нищялу! Ни авгус тий прублем, ни есента! Трублем ти е идинствен табията, чи сяку ляту са улюбваш кат куза ф подводната прегръдка на морету, ма се са давиш с първата вълна. Да бя си фанала пуне спасител, да ти пукажи някуй фатка по така, дукат ни блесни ф целио си смисъл: „Съблачаш са, га мой да плуваш, ма!“ Пък кат ни мойш, седиш си на хавлийта, наесен си купуваш фитнес, парашут, лувжийска пушка, ски ил друга прустутия и са улюбваш ф ноф спорт. Чу ле? Друг! Ми праву думаш, ко да опонентя. И кату гледам птицити, утлитващи на юг - таман за скок ф септември мий мумента... Ма дан забрая да си зема парашут!

Калина- Маргарита Стефанова

ПО ЕВРОПЕЙСКИ
 Мощно ефирът гърми,
 някой си чел е,
 как се завиват сарми
 с Брюкселско зеле.

КАСТИНГ
 Потърси на мама
 достойна невеста.
 От дама - на дама
 те станаха двеста.

ЛЮБОВ КЪМ ЧОВЕКА
 Твърдо съм разбрал
 какво е филантроп.
 Само канибал
 обича чак до гроб.
 Димитър Атанасов-Кубрат
BG VIP
 Искате този тип
 да му турите
 Етикета „VIP“
 на потурите!

БЕБЕ ДЕМОКРАЦИЯ
 Българийо, драга, мила,
 земьо пълна с добрини,
 щом като си ме кърмила,
 памперсите ми смени!

ДЕПУТАТ
 Участва в дебата
 разгърден и потен.
 Работи с устата.
 Умът - безработен.

Петър Краевски

Светлин Стефанов

Марина Горелова

КОНКУРС

Реших да участвам в литературен хумористичен конкурс и като далновиден автор поканих разкази от цялата страна да ми се представят. В първия час след обявата дойдоха два-се парчета. Викам си, брех, колко материал! С лопата да ги ринеш! Като ги загледах по-отблизо - те фейсбукаджии. Едни такива синкави, изнурени, плоски и тънки като цвички. - Хващайте пътя! - наежих се - С вас и до увода не мога да стигна! - Ние сме „вайръл“ - ще съжаляваш! - „Вайръл“ ли? - сасцисах се. А тя ме гледат отгоре-отгоре, защото се налага да ми го преведат вайръла: - Имаме хиляди харесвания, коментари и споделяния. - Чибя - отпратих ги. Шаврантии не ми трябват! Сетне поправих обявата си: „Млад, отговорен автор търси оригинален разказ, до две страници, но с многогодишен опит, с отличително чувство за хумор и да умее да работи под напрежение, защото с мен работата в екип го изисква.“ Оставям и послепис, за по-наблюдателните: „Ако се смееш, когато някой падне, или на котка, която си гони опашката, позицията не е за теб.“ След час - нова партида кандидати. Натирените фейсбукаджии са се притаили най-отзад и дебнат, ако се отчая, да ми скочат като лешояди. Захванах се с отсявката. - Следващият! Влиза един засукан господин - с ръкавели, папийонка и бомбе. Каквото го питам - все има мнение. - Мой човек, ти си фейлетон. Она се кръсти с обещания, чист разказ бил, извади лична карта, посочи ми ЕГН, ама не на мен такива. Пдоуших го, че не е чистокръвен разказ. - Следващият! Като прекрачи прага и ми залъха на благонадеждност. - За какво ще ми разкажеш ти? - За любов! - А-а-а, не! Любов в две страници е за след дванайсе часа. Не става. Тук се готвим за сериозен хумористичен конкурс. Имаш ли друго? - За борбата. - Борба в две страници! Че аз за толкова не мога и борбата с хлебарките у нас да опиша! Ама кажи, каква борба? - За любов, L'AMOR - премрежи поглед. - Аха, аха. Виж, първоначално не те познах, но сега те виждам, че мязаш на Освалдо Риос. Разказ ми трябва, не синопсис на сериалка. - Но, моля Ви, дайте ми шанс! Загубих паметта си, а жена ми е с брат ми, който отне наследството ми и държи за заложенница сестра ни, която е от друга майка! - Вън! - затръшнах зад него без грам състрадание. Ей Бога ми, ще пропуша. Търпението ми се изтъни като кора за баклава. - Следващият! - Аз съм разказ за дядо вади... - О, не, не ща! Ти си пирамида! - Не съм, не съм. Участваме само дядо, баба, внучка, куче, котка, мишка... и ряпа! - Достатъчно. Излезте! Всички, дете не сте пирамида! Преди да влезе друг кандидат, вече се помолих. Откъде се взеха толкова връзкари, бездарници и кокошкари? Обаче, като видях физиономията на следващия, в мен проблесна надежда. - Заповядай, влез. Как се казваш? - реших да започна отдалеч. Може би много ги хващах от главата за краката. - Казвам се Разказ Сан. - Японец ли си? - Не, просто съм мъдър. Тук вече може да се получи нещо елитарно, ако не за конкурса, то поне ще се продава... - Сядай и разказвай! - запретнах ръкави, да симулирам и аз някаква дейност - О, не, не. Нека първо поговорим. - Ще говорим, ама седни, че така стърчиш много и ме дразниш. - Падни седем пъти, стани осем, не сядай нито веднъж! - Сядай, че свърши втората страница ти казвам. - Бъди по-мил, Автор Сан. Не режи разказа, на който седиш. Побеснях. Така му изфучах, че издухах де що има хайку в главата му. Един последен, не мога повече. - Следващият. - Здравейте. Аз съм за автора, дете нямал угодия. - Е, това вече си го бива. Разказвай!

Анжелина Бъчварова

Любовни скандали тресат хасковските школи преди век

Преди има-няма и век, а именно през 1929 г. любовни скандали разтърсват хасковските школи. Тази година хич не е долюбвана и в световен мащаб. Тогава започва онази страшна икономическа криза, която тресе света през следващите четири години. Само че тя тръгва от Америка и докато стигне до България, че и до Хасково, ще мине около година.

А през това време от Кенана до Ямача, в очакване на икономическата депресия, предприемат крути мерки срещу рушенето на моралните устои на хасковското общество.

През април 1929 г. учителският съвет на Втора хасковска смесена прогимназия се събира на извънредно заседание, заради нещо небивало дотогава. Причината - да се вземат мерки срещу преждевременно разкъсването на любовта на двама ученици. Тя се казва

Зоя, той - Димитър от втори прогимназиален клас. По днешната система -12-13-годишни, шестокласници. Може и година-две да са били по-големи, защото тогавашните учители били истински цербери. По пет-шест ученици от клас оставяли да повтарят заради слаб успех. Понякога децата били принудени да прекъснат обучението и поради бедност.

Сега да се върнем към извънредния учителски съвет, протоколът от който се пази в тукашния държавен архив. По случая с „хасковските Ромео и Жулиета“ в прогимназията е създадена нарочна комисия от трима учители - Иван Георгиев, Олга Атанасова и Мара Щерева. Целта е да се направи пълно разследване и да се докладва на директора Никола Григоров и педагогическия състав и всичко по случая за „ходене на среща и любовна кореспонденция“ между невръстните влюбени. Зоя и Димитър, които нямали намерение да крият любовта си, чистосърдечно си признали пред тричленката, че „са ходили на среща извън града и в къщата на ученичката“. А там какво се е случило, става ясно в следващите редове от доклада на комисията. Като влезли в дома на Зоя, невръстният Ромео започнал да я целува ... по ръката и да иска прошка. Комисията обаче не разкрива пред съвета къде е сбъркал ученикът, та се наложило да иска прошка от своята любима. Не става ясно дали и тя му е простила. За педагозите не по-малко скандално било, че двамата си „пишели писма с любовен характер“. На базата на „горните показания“ на Димитър и Зоя, „комисията предлага да им се намали поведението с по две единици“. За разлика от Ромео и Жулиета на Шекспир, хасковските си имали и приятели, които знаели за трепетните чувства на съучениците си, но не ги издали. Учителският съвет обаче узнал за тяхната укривателска роля и също ги наказал. „На учениците Елена и Иван се намалява поведението с по една единица за обслужване на горните двама и укриване на кореспонденцията им“ - пише в протокола. Учителският съвет изслушал доклада и приел единодушно предложението на тричленката четиримата да бъдат строго наказани. Оттам насетне историята мълчи по въпроса за съдбата на влюбените ученици. Не става ясно дали любовта им е устояла на строгите учителски санкции и дали са се оженили, след като са пораснали.

Докато в прогимназията педагогическият съвет безкомпромисно наказал хасковските Ромео и Жулиета, в смесената гимназия учителите се червели заради любовния роман между гимназистка и техен колега. Тук вече ставало въпрос за нещо повече от целувка по ръката и няколко любовни писма. Мълвата за прелюбодеянието се разнесла из цяло Хасково. Трудно можело да се различи истината от хорските сплетни. Още повече, че гимназистката била от известна хасковска фамилия, а преподавателят - женен. Лиляна, така се казвала героинята в школския роман роман, е дъщеря на известния хасковец Георги Кожухаров. Той бил дипломат в Турция, затова щерка му е родена в Одрин. След пенсионирането си Кожухаров се прибрал в родно Хасково, а Лила била записана в гимназията, в която преподавал руският емигрант Валериан Шарамович. Офицер от Бялата армия, висок, висок, рус и строен, той завършил курсове по гимнастика и станал учител по физкултура в най-реномираното хасковско училище. Как са се запознали с Лила не е известно. Макар че гимназията била смесена, всъщност момчетата и момичетата учили в отделни класове. По тогавашните изисквания часовете по физическо на гимназистките били водени само от преподавателки. Това значи, че със сигурност любовната искра не е пламнала в час. Най-вероятно всичко е започнало с любов от пръв поглед по коридорите на хасковската гимназия. Скоро обаче за нея научило цялото училище. Процедурата се повторила като в прогимназията - комисия докладвала за извънредната и крайно срамна ситуация. Учителският съвет бил безкомпромисен. Всичко било усърдно записано, а протоколът отново се пази в шкафове на хасковския държавен архив. Валериан Шарамович бил принуден да напусне не само гимназията, но и града. Лила била изключена от всички гимназии на царството, но година по-късно било разрешено да продължи образованието си. Нейният възлюбен се мести в Ямбол, където създава първият баскетболен отбор, а после става учител в Тутракан. Неговата дъщеря Лидия Шарамович е една от първите български лекоатлетки с медал от световно първенство. За съдбата на Лила историята мълчи.

По-важното е, че в кратки срокове кризата, разклатила моралните устои на хасковското общество, бързо е преодоляна. Минали няколко месеца и всичко било забравено. Тък и вече се усещали първите признаци на онази безпощадна криза, известна като Голямата депресия. Дори по нейно време по хасковското стъргало продължавали да се разхождат младежи и девойки, които си разменяли плахо влюбени погледи. Защото за любовта няма възраст, граници и прегради.

Милен Вълчев

Мароса Градина

До пазара (момина песничка)

Пролет пукна. Ей на,
топло слънце грейна.

Като забелязах,
време се отваря,
рекох да изляза
малко до пазара.

Мама ми говори:
- Иди, иди, мило!
Ти да видиш хора,
хората - плашило.

Ходя и се зверя,
нещо да намеря.

Мисля си нарочно!
(Хем съм и висшистка!)
Ма не зная точно
какво ми се иска.

Както продължавам,
взех да овлажнявам.
Седнах да почина
до една витрина.

Бре, отде се найде
тоз салам увиснал!
Ха сега, познай де
за какво си мисля.

Райчо Русев

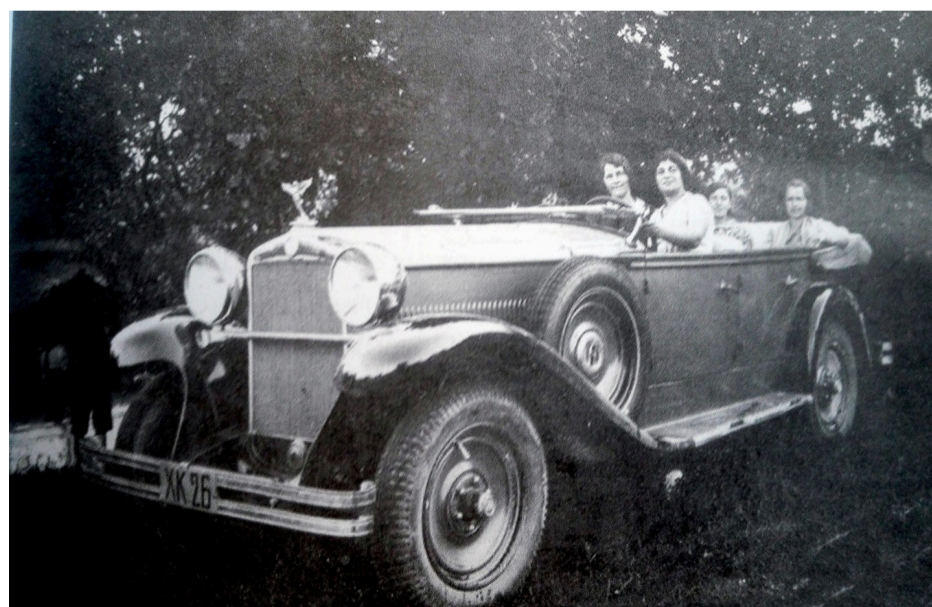
-Мъжът ми вика да
съм излезела от
фейсбук и да съм
приготвила нещо!
-И ти какво?
-Как какво? Блокирах
го!

-Мъжо защо си ми
купил шест чифта
еднакви бикини?
Хората ще помислят
че не си сменям
гащите?
-Кои хора ма?

Група жители на
квартал Република
пият бира. Боят
започна когато Асан
каза: -Семантиката
на етюдите в
прозата на Вазов е
нееднозначна.....

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛЮ,
Този Каунь създадоха баш бостанджиите
Янко Митев, Димитър Атанасов, Левент Халил
Резили карикатури-Валери Александров,
Борислав Данев-Борку

Фиололошки интервенции - няма
Хонорари - посмъртно! Авторите се излагат сами!

Оплаквания - през кауня ми, че отпатък!
Похвали - в парични знаци, може и бутилки!

За контакти: 0886 94 55 67 e-mail: haskovskikaun@abv.bg

Вестникът не пичели!!!

КАУНЪ ФЕСТ 2023 Хасково

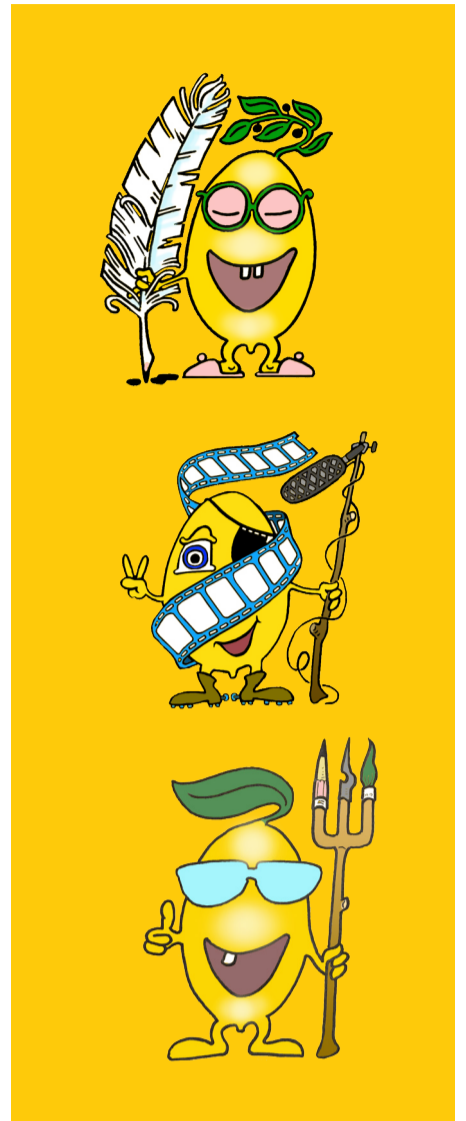
 "Академия „Каунъ“, Община Хасково
 „Програма Утвърдени значими събития“

8 септември /петък/

18:00 ч. Регионална библиотека „Хр. Смирненски“
 Национална изложба карикатура-СБХ
 Най-добрите карикатури за 2023 година
 19:30 ч., дворът на Регионален исторически музей
 Хасково „Каунъ Филм Фест“ - прожекция на избраните
 филми от международния конкурс за смешен
 късометражен филм.

9 септември /събота/

от 11.30 ч. до 17.30 ч., на улицата пред ДКТ „Иван
 Димов“ Хасково- Карикатури и шаржове на живо.
 Карикатуристи от балканските страни рисуват вас и
 смешното около вас на живо.
 18.30 ч. пред ДКТ „Иван Димов“ Хасково
 Концерт-церемония- Връчване наградите на
 лауреатите от литературния конкурс „Каунъ -2023“,
 „Каунъ Фим Фест-2023“ , за карикатура на избория от
 публиката карикатурист. БНР- редакция хумор и
 сатира и „Академия Каун“ предаването „Голямата
 къща на смешните хора“ от Хасково Водещи - Весел
 Цанков, Янко Митев. Ади Бенд "Нежни думи" - Стари
 градски песни, Вокално-инструментална група при
 ОНЧ „Заря“ с ръководител Росен Димов, Златиана
 Петкова и Виктор Ангелов с вокален педагог Деляна
 Гъркова, Актьори от ДКТ „Иван Димов“ и още
 изненади. Представяне на първия електронен брой на
 вестник „Каунъ“. Вход свободен за свободни хора!

КОЧ (ОВЕН)

 Не бързайте да разкарате
 любовниците. Първо си
 намерете нови!

ЛЪФ (ЛЪВ)

 Представете си как ще се
 учите на търпение! Иначе
 Съдбата ще ви гледа
 накриво!

АВДЖИЯ (СТРЕЛЕЦ)

 - Оставете събитията да се
 развиват естествено. Настъпите
 ли ги - гърмят!

ТЕЛЕ (ТЕЛЕЦ)

 Не се връзвайте на
 допълнителна работа. Шефът
 да я свърши!

МОМА (ДЕВА)

 Парите ви свършват. Връщайте се
 вече от отпуска!

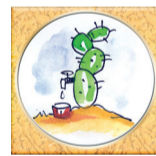
ПЪРЧ (КОЗИРОГ)

 Ходите си по хавата, сами
 предизвиквате интриги.
 Спрете се, де!

ЕШОВЕ (БЛИЗНАЦИ)

 Доверете се на интуицията
 си. От приятелски съвети се
 далдисва в ряката!

КАНТАР (ВЕЗНИ)

 Не се лъжете по уж изгодни
 предложения. Так искат да
 ви прецакат!

В и К (ВОДОЛЕЙ)

 Ако само работите, ще си
 пропилиете целия ден. Сакън!

НАЗАДНИК (РАК)

 Пак клечите на розови
 облаци. Сипете си бирица за
 осветяване!

СКРИПТЯИЦА (СКОРПИОН)

 Стига сте критикували
 колегите си! Те отдавна ви
 се канят..

БАЛЪЦИ (РИБИ)

 Всички аргументи пред
 благоверните са излишни.
 Не се хабете!

Ели Видева

 Регионален
 исторически
 музей
 Хасково

 РЕГИОНАЛНА БИБЛИОТЕКА
 „ХРИСТО СМИРНЕНСКИ“ – ХАСКОВО
